

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

Plan wykładów w roku 2024/2025

- 12 październik 2024 – Ewangelia Jana X
- 16 listopada 2024 – Ewangelia Jana XI
- ▼ 14 grudzień 2024 Imię Boga JHWH
- 18 styczeń 2025 – Ewangelia Jana XII
- ~~15 luty 2025 – Ewangelia Jana XIII~~
- 29 marzec 2025 – Ewangelia Jana XIII

Wykładowcy:

Marek Kaczmarczyk – Ewangelia Jana

Krzysztof Gołębiowski, Dariusz Czystocz – pozostałe wykłady

- ▼ 15 marzec 2025 – Wystawa Biblii (Przybytek)
- 12 kwiecień 2025 – Ewangelia Jana XIV
- 10 maj 2025 – Ewangelia Jana XV
- 7 czerwiec 2025 – Niespodzianka 😊

www.berea.edu.pl

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Jana

Spotkanie 14.

- Pigułka na pamięć i kierunek
- Punkt wyjścia: kierunek i argumentacja oraz funkcja modlitwy Jezusa w J 17 (SEKWENCJA A1)
- Rozważania nad wybranymi tematami modlitwy Syna Bożego – poszukiwanie znaczeń
- Wprowadzenie do WARSTWY II SEKCJI A2
- Omówienie wybranych zagadnień z WARSTWY II (SEKWENCJI B [14,1-31] i B1 [15,18-16,33])
- Zarys SEKWENCJI C [15,1-17]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

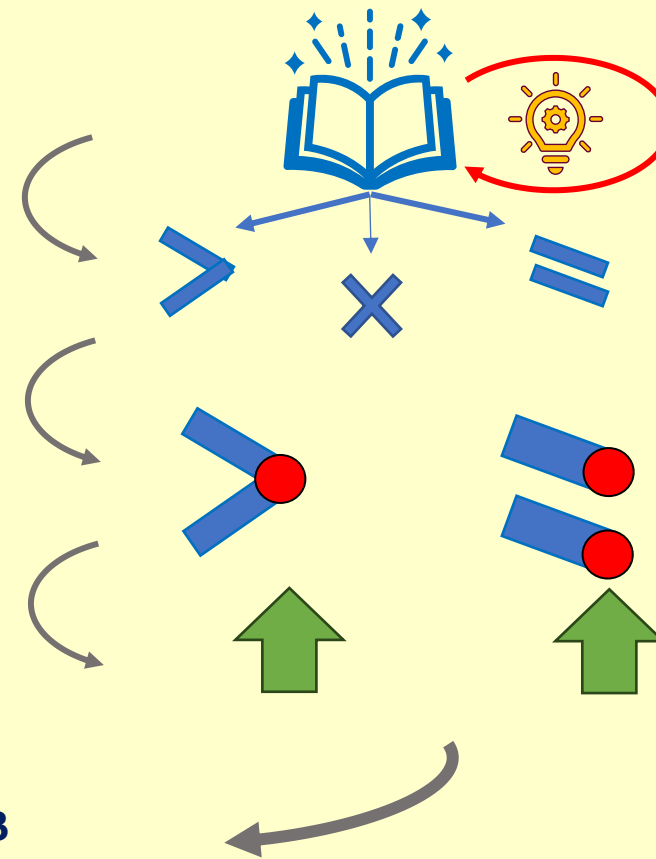

Ewangelia Jana

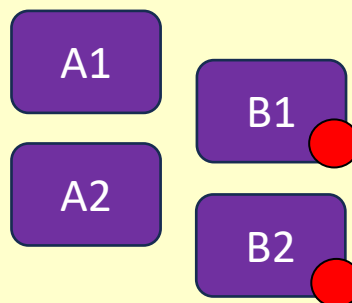
Pigułka na pamięć

Dlaczego HRB
Janie, dokąd nas prowadzisz?

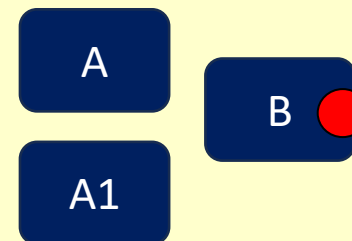
1. Rozważanie uważne tekstów Biblii ujawnia, że autorzy w przemyślany sposób **komponują** swoje wypowiedzi (widzimy to od Księgi Rodzaju po Apokalipsę).
2. Kompozycje zawierają **punkt akcentu**, na którym skupia się wypowiedź w danym miejscu.
3. Rozpoznanie poprawne kompozycji pomaga nam rozpoznać **do czego zmierzał autor** w swojej wypowiedzi.
4. Rozpoznanie **kompozycji księgi** pozwala odkryć nam jej **przesłanie**.

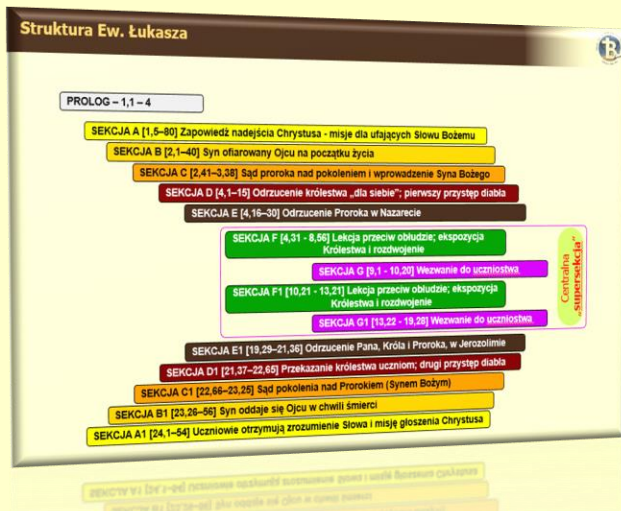
Księga A

Księga B

Ewangelie synoptyczne (Mt, (Mk,) Łk)

Ewangelie synoptyczne wzywają do uczniostwa.
Podkreślają wagę określonej jakości życia.
Pokazują potrzebę wypracowania mentalności
ucznia, podążającego śladem Nauczyciela i Pana.
Wezwania do uczniostwa są ich akcentami.

Ewangelia Jana skupia uwagę na akcie oddania życia przez Jezusa, Syna Bożego oraz na Jego zmartwychwstaniu (takie są akcenty księgi).

Akt ten jest w sobie samym podwójnym komunikatem i doświadczeniem. Innym dla przeciwników Chrystusa i drogi Ojca, a innym dla uczniów.

W każdym jednak przypadku zakomunikowana zostaje miłość Ojca i Syna do człowieka.

Poświęcenie Chrystusa i zaproszenie do życia z Boga.

W odniesieniu do uczniów Jan nie skupia się na wezwaniu do uczniostwa, a na doświadczeniu przez ucznia osobiście Imienia Boga, Imienia Ojca i Syna. Przyciągającej, wiernej i odpuszczającej miłości.

Tego ostatecznie doświadczają uczniowie u Jana. Wcześniej jednak przechodzą kryzys, głębokie rozczarowanie słabością własnej miłości do Pana. Z tego stanu podnosi ich Chrystus.

Ewangelia Jana

SEKCJA A1 [1,1-6,71]
Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia
wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]
Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Misja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo
jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]
Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie
na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]
Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności
uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

Jakieś pytania?

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

**Funkcja modlitwy Jezusa [17,1-26]
w SEKCJI A2 [13,21-17,26]**

Przypomnienie perspektywy

[17,1-26] SEKWENCJA A1

[17,1-8] FRAGMENT A – Jezus potwierdza Ojcu spełnienie misji i dzieła (zapowiada jej dalszy ciąg): objawił ludziom oddanym Bogu Imię Ojca; poznanie i poznawanie Ojca i Syna to ich ścieżka życia wiecznego.

[17,9-17] FRAGMENT B – Zachowanie w Imieniu Ojca i Syna fundamentem jedności i radości uczniów pośród nienawiści świata; uwielbienie Jezusa w uczniach w świecie wymaga od nich oddania się słowu Ojca i Jego ochrony od Złego (wezwanie do zerwania z drogą oszczercy (diabła) i przeciwnika (szatana)).

[17,18-19] FRAGMENT C – Misja uczniów w świecie ma odbijać charakter misji Chrystusa; domaga się pójścia drogą poświęcenia dla innych, ze względu na oddanie prawdzie.

[17,20-23] FRAGMENT B1 – Trwanie i wytrwanie uczniów w jedności zakorzenionej w jedności Ojca z Synem znakiem i zaproszeniem dla świata, by ten poznał i uwierzył Jezusowi jako Synowi Bożemu, by poznał miłość Ojca do Syna i uczniów.

[17,24-26] FRAGMENT A1 – Jezus wprowadził i będzie wprowadzał uczniów w doświadczenie Imienia Ojca, a przez to w doświadczenie bliskości i miłości Syna i Ojca.

SEKWENCJA A1

WARSTWA III

FRAGMENT C [17,18–19]

**Dojrzałość w misji, to gotowość poświęcenia się
ze względu na wagę prawdy Boga dla człowieka.**

WARSTWA II

FRAGMENT B [17,9–17] i FRAGMENT B1 [17,20–23]

**Uczniowie w świecie; jedność i radość uczniów oraz wejście w jedność i miłość Ojca i Syna, to siły
przeciw nienawiści świata oraz ku skutecznemu świadectwu o Jezusie w świecie.**

WARSTWA I

FRAGMENT A [17,1–8] i FRAGMENT A1 [17,24–26]

**Osadzenie uczniów w doświadczeniu Imienia Ojca i Syna, doświadczeniu miłości i bliskości
– wejście w życie wieczne.**

SEKWENCJA A1 – rola modlitwy

Jezus zaprosił uczniów do udziału w szczególnie intymnym spotkaniu Syna z Ojcem. Podkreślił przez to wymiar osobistej relacji zarówno swojej z Ojcem, ale również tej z uczniami. W ten sposób potwierdził uczniom, jak bliskimi są zarówno dla Niego jak i dla Ojca, który ich kocha. Jezusa modlitwa jest odpowiedzią na niepokój i niepewność uczniów. Poprzez słowa modlitwy Pan daje im umocnienie. Stara się utwierdzić ich głębokie przywiązanie do Siebie oraz umocnić na ścieżce do Ojca.

To umocnienie jest im szczególnie potrzebne teraz, tuż przed czasem poważnego kryzysu ich lojalności względem Jezusa.

Słowami modlitwy Jezus stara się dać znać uczniom, że nie zrezygnuje z nich, że Jego miłość i wierność nie odwróci się od nich. Przeciwnie, już teraz Jezus zapowiada wielką misję uczniów w świecie. Jeszcze raz przypomina im, że dla nich jest Jego poświęcenie.

Modlitwa jest środkiem przygotowawczym i pomocniczym na drodze odbudowy relacji uczniów z Panem po Jego zmartwychwstaniu.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A2 WARSTWA I SEKWENCJA A1 [17,1-26]

Modlitwa Syna Bożego – omówienie wybranych tematów.

[17,1-8] FRAGMENT A

(1) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; [otocz chwałą] swego [Syna], aby Syn [otoczył chwałą] ciebie, (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny. (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] ciebie, jedyne prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa. (4) Ja cię [otoczyłem chwałą] na ziemi; dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał; (5) a teraz [otocz chwałą mnie Ty], Ojcze, u siebie chwałą, którą miałem zanim świat powstał [, u ciebie]. (6) Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i [słowo twoje zachowali]. (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi; (8) albowiem słowa, które dałeś [mi], [dałem im] i oni (je) przyjęli i poznali [prawdziwie], że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że [Ty] mnie posłałeś.

[17,9-17] FRAGMENT B

(9) Ja [o nich] proszę, nie [o świat] proszę, lecz [o tych], których dałeś [mi], ponieważ [twoi] są; (10) i [moje] wszystko twoje [jest], a twoje (jest) moje i [otoczony chwałą] jestem w nich. (11) I już nie jestem na świecie, lecz oni [w świecie] są, a Ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj [ich] w imieniu twoim, [które] dałeś [mi], aby byli jedno, jak my. (12) Dopóki byłem z nimi na świecie, [ja] zachowywałem [ich] w imieniu twoim tych, których dałeś [mi], i [ustrzegłem], i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by [Pismo] się wypełniło. (13) Teraz [zaś] do ciebie idę i [to] mówię na świecie, aby mieli [radość moją przepełniającą] w sobie. (14) Ja dałem im słowo twoje, a świat znienawidził [ich], ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. (15) Nie proszę, abyś wziął [ich] ze świata, lecz abyś zachował [ich] od złego. (16) Ze świata [nie są], jak i Ja nie jestem ze świata. (17) Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje prawdą [jest].

[17,18-19] FRAGMENT C

(18) Jak mnie posłałeś na świat, (tak) i ja posłałem ich na świat; (19) i [dla] nich [Ja] poświęcam siebie samego, aby byli [i oni] poświęceni w prawdzie.

[17,20-23] FRAGMENT B1

(20) Nie [o tych zaś] proszę [tylko], ale i [o wierzących dzięki słowu ich we mnie]. (21) Aby wszyscy jedno [byli], jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. (22) A Ja chwałę, którą dałeś [mi, dałem im,] aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. (23) Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli [wydoskonalani ku jedności], żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że umiłowalesz [ich], jak i mnie umiłowalesz.

[17,24-26] FRAGMENT A1

(24) Ojcze! ci, których dałeś [mi, chcę, aby gdzie jestem ja, i oni byli ze mną], aby oglądali chwałę moją, którą dałeś [mi], gdyż umiłowalesz mnie przed założeniem świata. (25) Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, Ja [zaś] cię poznałem a ci poznali, że Ty mnie posłałeś; (26) i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą umiłowalesz [mnie], w nich była, i Ja w nich.

[17,1-8] FRAGMENT A

(1) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; [otocz chwałą] swego [Syna], aby Syn [otoczył chwałą] ciebie, (2) [jako że] **dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem**, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] **żywot wieczny**. (3) To **[zaś]** jest **[wieczne życie]**, aby **[poznawali]** ciebie, jedyne prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa. (4) Ja cię [otoczyłem chwałą] na ziemi; dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał; (5) a teraz [otocz chwałą mnie Ty], Ojcze, u siebie chwałą, którą miałem zanim świat powstał [, u ciebie]. (6) **Objawiłem** twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i **[słowo]** twoje zachowali. (7) Teraz **poznali**, że **wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi**; (8) albowiem **słowa**, które dałeś [mi], [dałem im] i oni (je) przyjęli i **poznali [prawdziwie]**, że **od ciebie wyszedłem**, i uwierzyli, że **[Ty] mnie posłałeś**.

[17,9-17] FRAGMENT B

(9) Ja [o nich] proszę, nie [o świat] proszę, lecz [o tych], których dałeś [mi], ponieważ [twoi] są; (10) **i [moje] wszystko twoje [jest], a twoje (jest) moje** i [otoczony chwałą] jestem w nich. (11) I **już nie jestem na świecie**, lecz oni [w świecie] są, a **Ja do ciebie idę**. Ojcze święty, zachowaj [ich] w imieniu twoim, [które] dałeś [mi], aby byli jedno, jak my. (12) Dopóki byłem z nimi na świecie, [ja] zachowywałem [ich] w imieniu twoim tych, których dałeś [mi], i [ustrzegłem], i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by [Pismo] się wypełniło. (13) **Teraz [zaś] do ciebie idę** i [to] **mówię** na świecie, aby mieli [radość moją przepełniającą] w sobie. (14) Ja dałem im **słowo** twoje, a świat znienawidził [ich], ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. (15) Nie proszę, abyś wziął [ich] ze świata, lecz abyś zachował [ich] od złego. (16) Ze świata [nie są], jak i Ja nie jestem ze świata. (17) Poświęć ich w prawdzie twojej; **słowo** twoje prawdą [jest].

[17,18-19] FRAGMENT C

(18) **Jak mnie posłałeś na świat**, (tak) i ja posłałem ich na świat; (19) i [dla] nich **[Ja] poświęcam siebie samego**, aby byli [i oni] poświęceni w prawdzie.

[17,20-23] FRAGMENT B1

(20) Nie [o tych zaś] proszę [tylko], ale i [o wierzących dzięki **słowu** ich we mnie]. (21) Aby wszyscy jedno [byli], jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że **Ty mnie posłałeś**. (22) A Ja chwałę, którą dałeś [mi], dałem im, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. (23) Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli [wydoskonalani ku jedności], żeby świat **poznał, że Ty mnie posłałeś** i że **umiłowałeś** [ich], jak i mnie **umiłowałeś**.

[17,24-26] FRAGMENT A1

(24) Ojcze! ci, których dałeś [mi, chcę, aby gdzie jestem ja, i oni byli ze mną], aby oglądali chwałę moją, którą dałeś [mi], gdyż **umiłowałeś** mnie przed założeniem świata. (25) Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie **poznał**, Ja [zaś] cię **poznałem** a ci **poznali, że Ty mnie posłałeś**; (26) i **objawiłem** im imię twoje, i **objawię**, aby **miłość**, którą **umiłowałeś** [mnie], w nich była, i Ja w nich.

[17,1-8] FRAGMENT A

(1) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: **Ojcie!** Nadeszła godzina; **[otocz chwałą]** swego [Syna], aby Syn **[otoczył chwałą]** ciebie, (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny. (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] **ciebie, jedynego prawdziwego Boga** i [(tego), którego wysłałeś,] **Jezusa Chrystusa**. (4) Ja cię **[otoczyłem chwałą]** na ziemi; dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał; (5) a teraz **[otocz chwałą]** mnie Ty, **Ojcie,** u siebie **chwałą,** którą miałem zanim **świat** powstał [, u ciebie]. (6) Objawiłem **twoje [imię]** ludziom, których dałeś [mi] ze **świata;** twoimi byli i mnie ich dałeś, i [słowo twoje zachowali]. (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi; (8) albowiem słowa, które dałeś [mi], [dałem im] i oni [je] przyjęli i poznali [prawdziwie], że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że [Ty] mnie posłałeś.

[17,9-17] FRAGMENT B

(9) Ja [o nich] proszę, nie [o **świat**] proszę, lecz [o tych], których dałeś [mi], ponieważ [twoi] są; (10) i [moje] wszystko twoje [jest], a twoje (jest) moje i **[otoczony chwałą]** jestem w nich. (11) I już nie jestem na **świecie,** lecz oni [w **świecie**] są, a Ja do ciebie idę. **Ojcie święty,** zachowaj [ich] **w imieniu twoim,** [które] dałeś [mi], aby byli **jedno, jak my.** (12) Dopóki byłem z nimi na **świecie,** [ja] zachowywałem [ich] **w imieniu twoim** tych, których dałeś [mi], i [ustrzegłem], i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by [Pismo] się wypełniło. (13) Teraz [zaś] do ciebie idę i [to] mówię na **świecie,** aby mieli [radość moją przepełniającą] w sobie. (14) Ja dałem im słowo twoje, a **świat** znienawidził [ich], ponieważ nie są ze **świata,** jak Ja nie jestem ze **świata.** (15) Nie proszę, abyś wziął [ich] ze **świata,** lecz abyś zachował [ich] od złego. (16) Ze **świata** [nie są], jak i Ja nie jestem ze **świata.** (17) Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje prawdą [jest].

[17,18-19] FRAGMENT C

(18) Jak mnie posłałeś na **świat,** (tak) i ja posłałem ich na **świat;** (19) i [dla] nich [Ja] poświęcam siebie samego, aby byli [i oni] poświęceni w prawdzie.

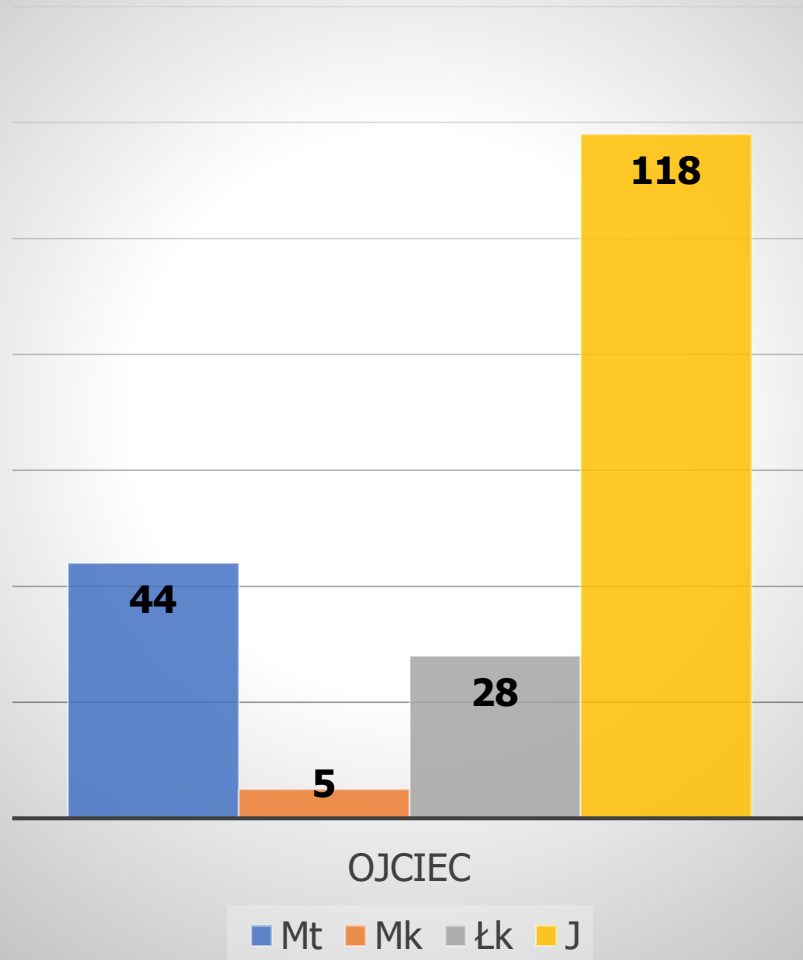
[17,20-23] FRAGMENT B1

(20) Nie [o tych zaś] proszę [tylko], ale i [o wierzących dzięki słowu ich we mnie]. (21) Aby wszyscy **jedno** [byli], **jak Ty, Ojcie,** **we mnie, a Ja w tobie,** aby i **oni w nas jedno** byli, aby **świat** uwierzył, że Ty mnie posłałeś. (22) A Ja **chwałę,** którą dałeś [mi, dałem im,] aby byli **jedno, jak my jedno** jesteśmy. (23) **Ja w nich, a Ty we mnie,** aby byli [wydoskonalani ku **jedności**], żeby **świat** poznał, że Ty mnie posłałeś i że umiłowałeś [ich], jak i mnie umiłowałeś.

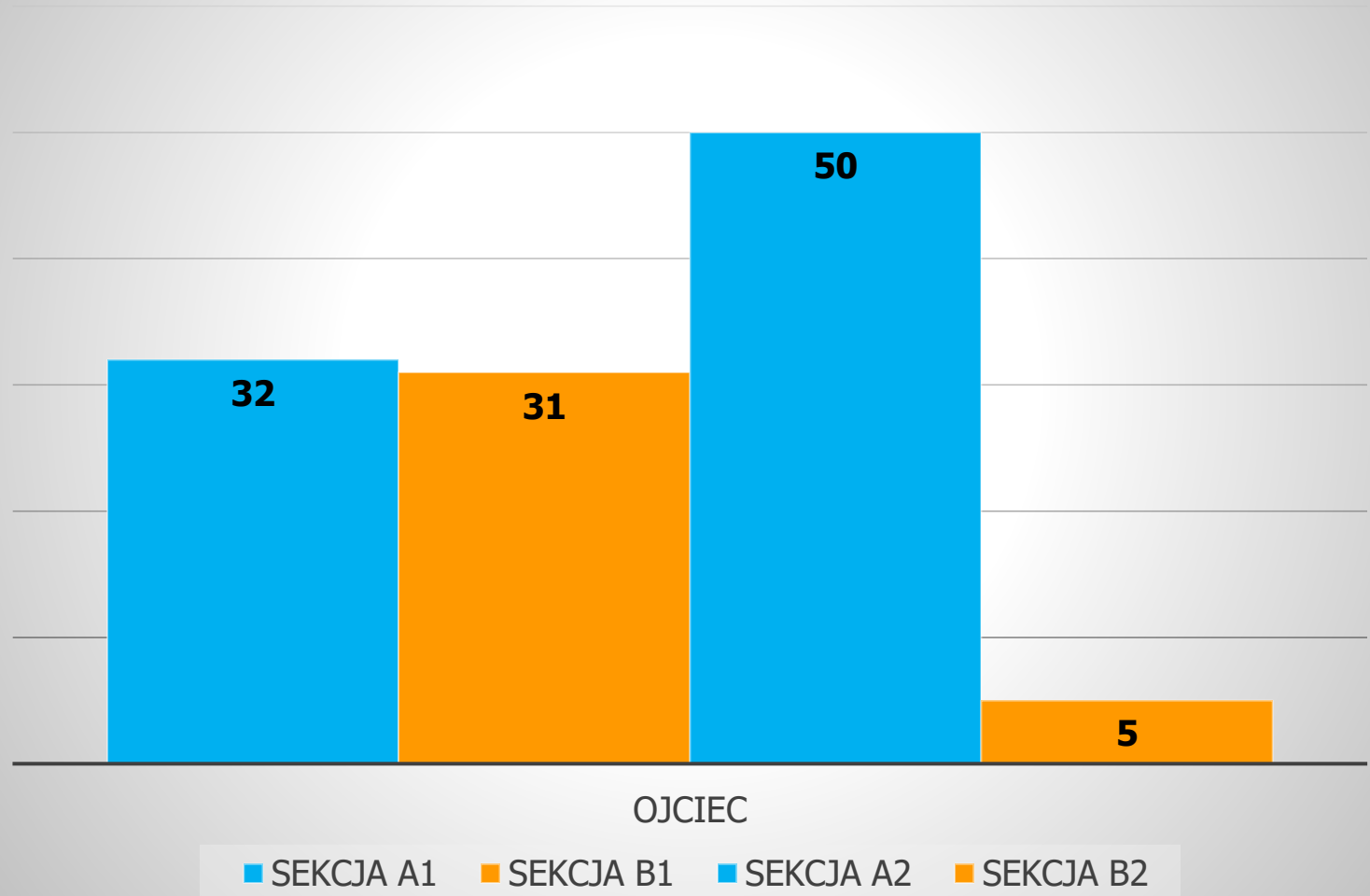
[17,24-26] FRAGMENT A1

(24) **Ojcie!** ci, których dałeś [mi, chcę, aby gdzie jestem ja, i oni byli ze mną], aby oglądali chwałę moją, którą dałeś [mi], gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem **świata.** (25) **Ojcie sprawiedliwy!** I **świat** cię nie poznał, Ja [zaś] cię poznałem a ci poznali, że Ty mnie posłałeś; (26) i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą umiłowałeś [mnie], w nich była, i **Ja w nich.**

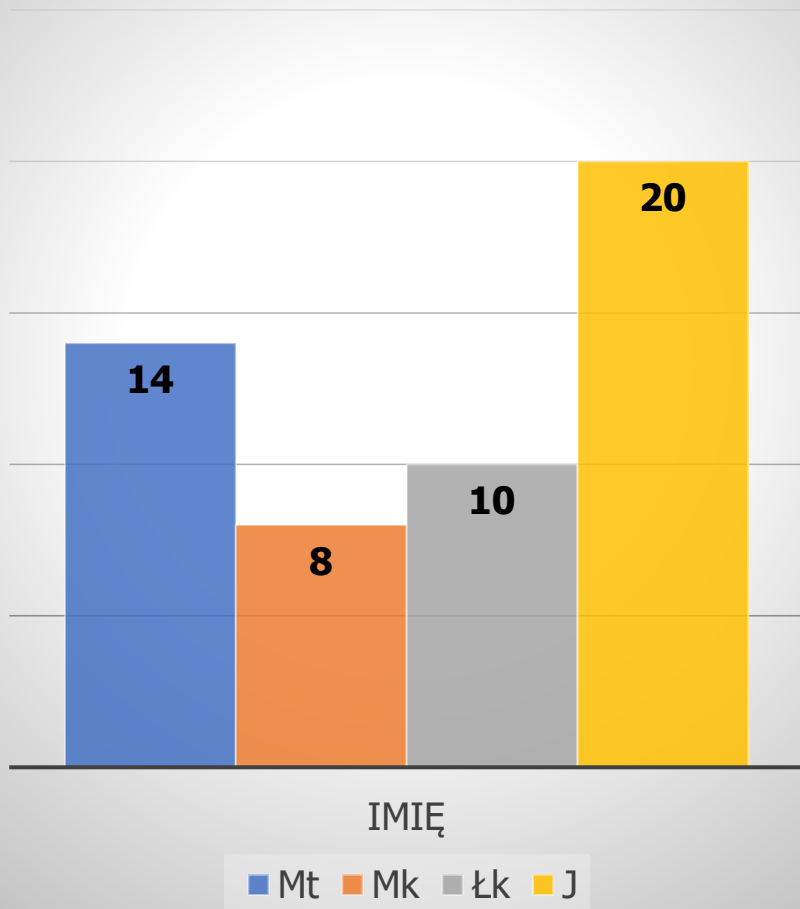
Częstość występowania słowa ojciec w odniesieniu do Boga

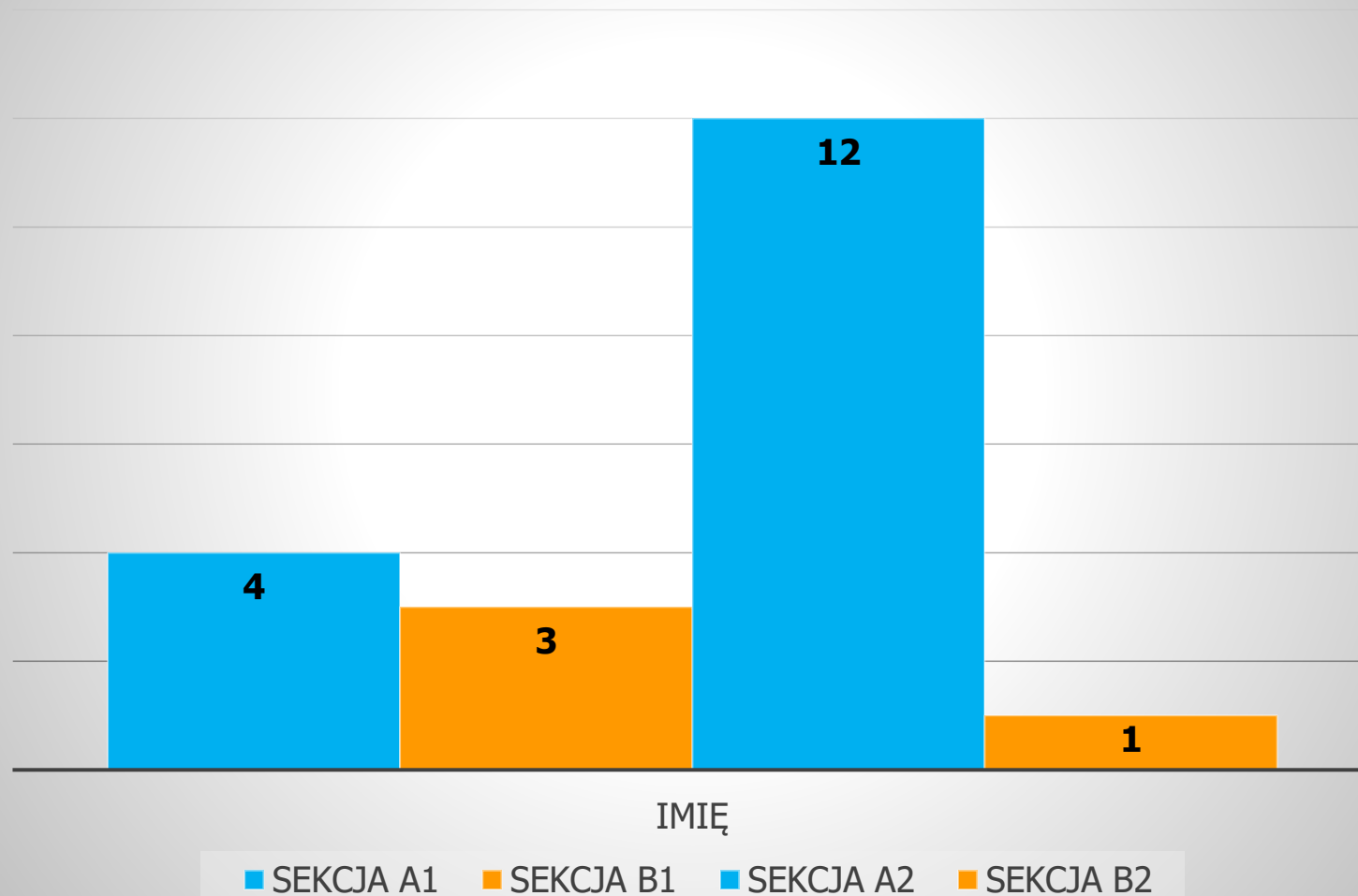
Częstość występowania słowa ojciec w odniesieniu do Boga w Ew. Jana w poszczególnych SEKCJACH

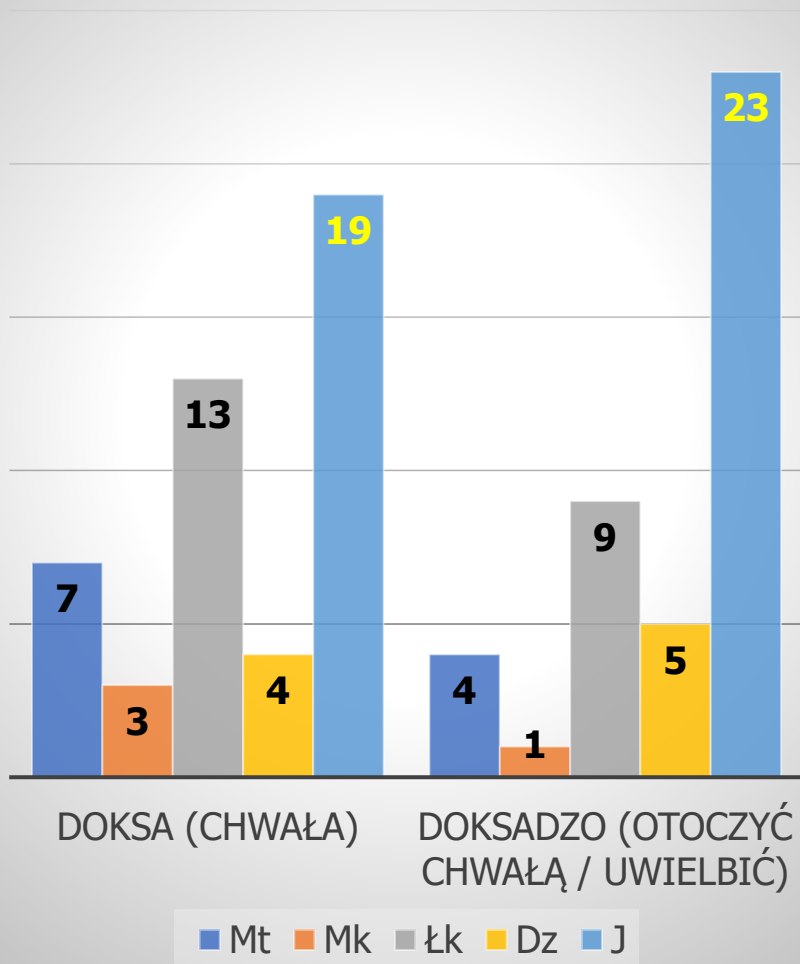
Częstość występowania słowa imię w odniesieniu do Ojca lub Syna

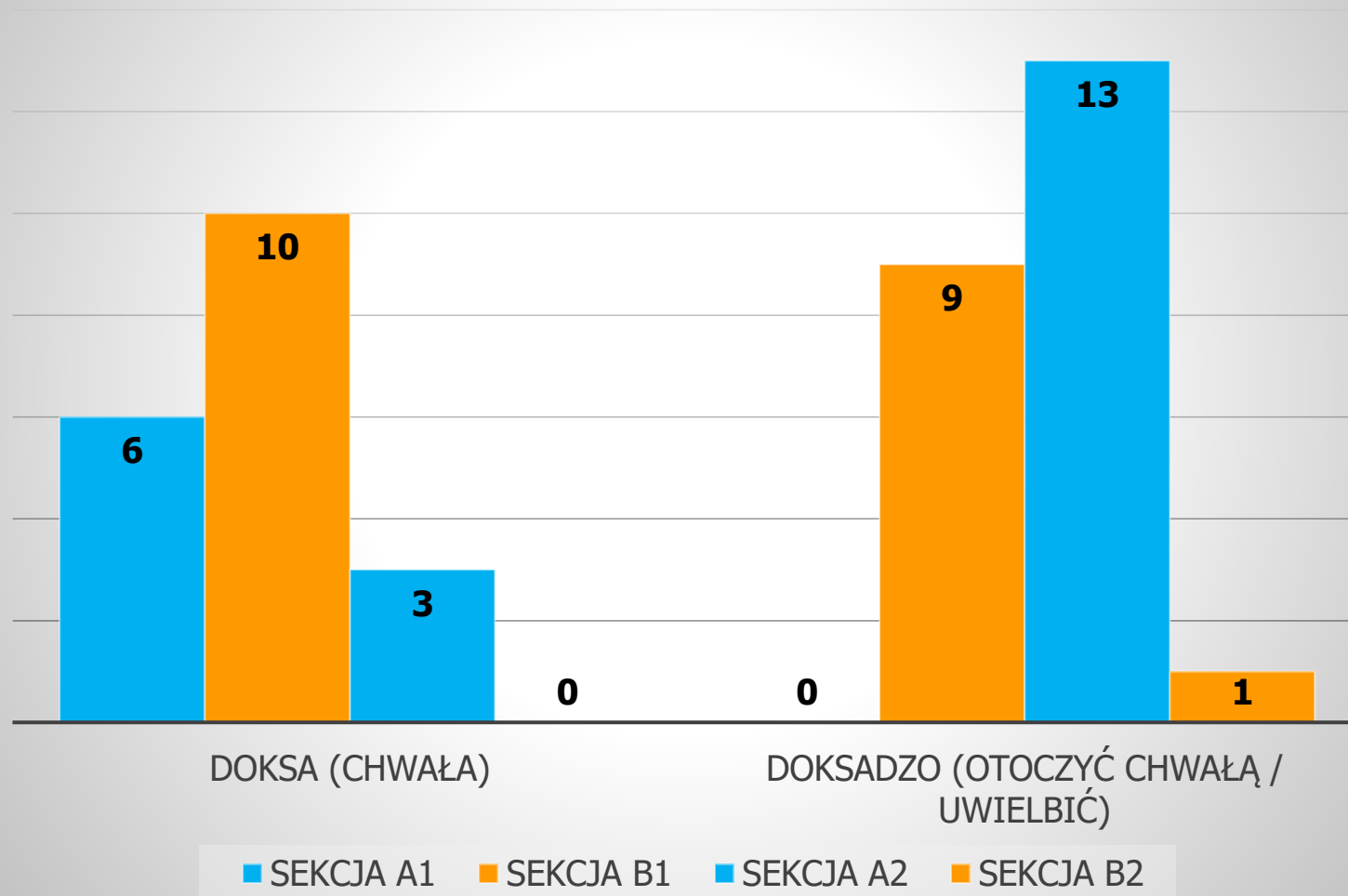
Częstość występowania słowa imię w odniesieniu do Ojca lub Syna w Ew. Jana w poszczególnych SEKCJACH

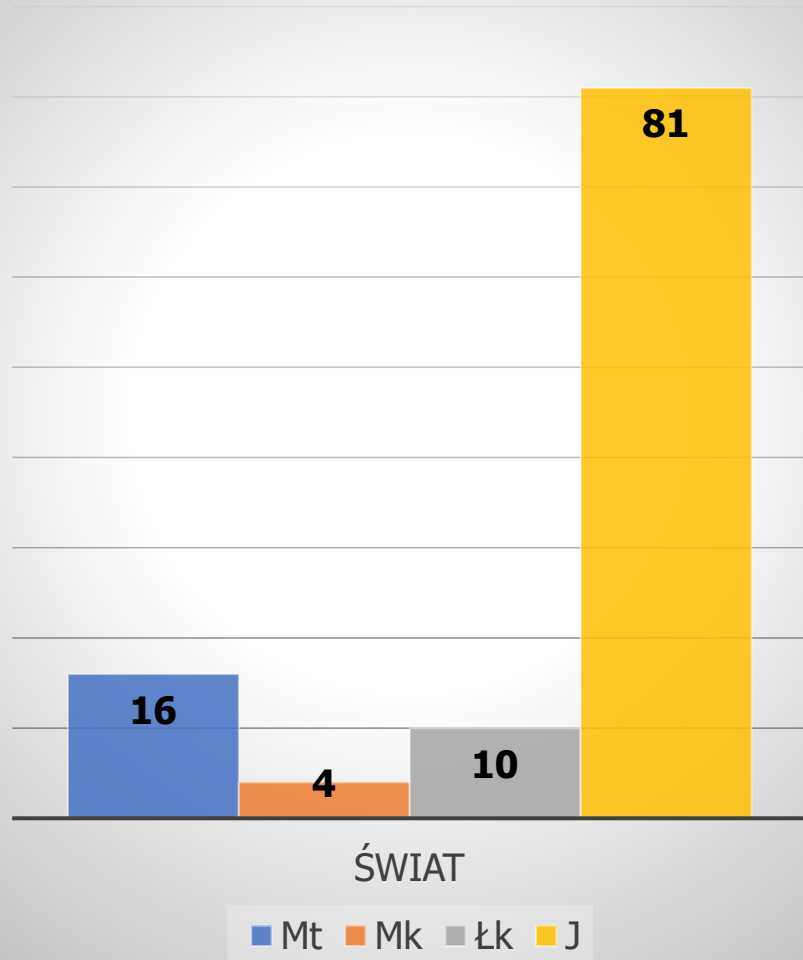
Częstość występowania słów *doksa* oraz *doksadzo*

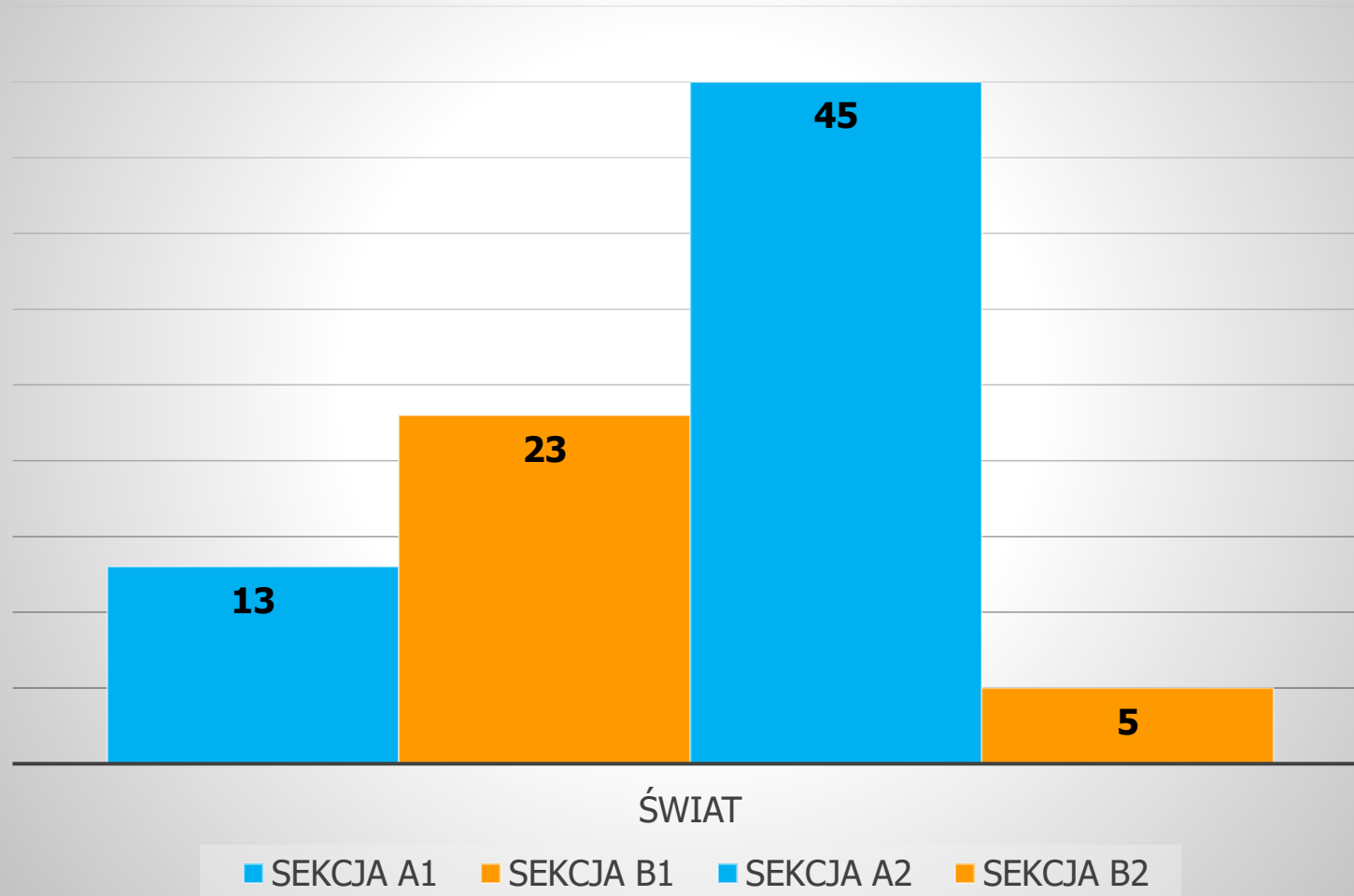
Częstość występowania słów *doksa* i *doksadzo* w Ew. Jana w poszczególnych SEKCJACH

Częstość występowania słowa świat

Częstość występowania słowa świat w Ew. Jana w poszczególnych SEKCJACH

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

17,1 – Ojcie $\leftarrow$ w powiązaniu z chwałą, otoczeniem chwałą

17,5 – Ojcie $\leftarrow$ w powiązaniu z chwałą, otoczeniem chwałą

17,11 – Ojcie (święty) $\leftarrow$ w powiązaniu z imieniem Ojca i

zachowaniem w jedności uczniów

17,21 – Ojcie $\leftarrow$ w powiązaniu z jednością Ojca i Syna

17,24 – Ojcie $\leftarrow$ w powiązaniu z chwałą, otoczeniem chwałą

17,25 – Ojcie (sprawiedliwy) $\leftarrow$ w powiązaniu z kontynuacją

objawienia Jego imienia przez Syna i obecnością

Syna w uczniach

17,3 – Boże (jedyne prawdziwe) $\leftarrow$ w powiązaniu z tematem

życia wiecznego i z odniesieniem do Jezusa

Chrystusa

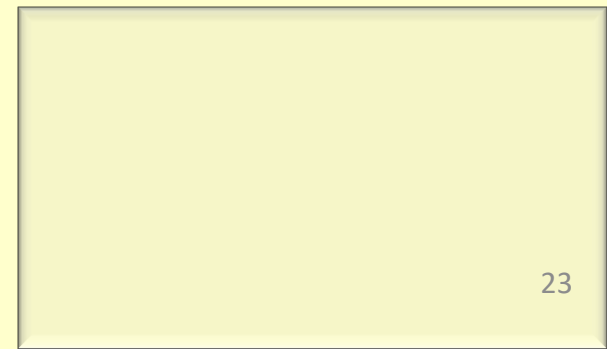
FRAGMENT A – x2 (Ojcie) + Bóg jedyny prawdziwy

FRAGMENT B – x1 (Ojcie święty)

FRAGMENT C – 0

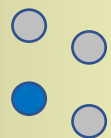
FRAGMENT B1 – x1 (Ojcie)

FRAGMENT A1 – x2 (Ojcie; Ojcie sprawiedliwy)

SEKCJA A2

[13,21-17,26]

SEKWENCJA A1

[17,1-26]

FRAGMENT A

[17,1-8]

A a (1a) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; [**otocz chwałą**] swego [Syna],

b a1 (1b) aby Syn [**otoczył chwałą**] ciebie,

b1 (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny.

c (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] ciebie, jedynego prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa.

b1 a2 (4a) Ja cię [**otoczyłem chwałą**] na ziemi;

b2 (4b) dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał;

a1 (5) a teraz [**otocz chwałą** mnie Ty], Ojcze, u siebie **chwałą**, którą miałem[,] zanim świat powstał [, u ciebie].

B (6a) Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata;

A1 a1 (6b) twoimi byli i mnie ich dałeś,

b1 (6c) i [słowo twoje zachowali].

c1 (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi;

a2 (8a) albowiem słowa, które dałeś [mi, dałem im]

b2 (8b) i oni (je) przyjęli

c2 a1 (8b) i poznali [prawdziwie],

b1 (8c) że od ciebie wyszedłem,

a2 (8d) i uwierzyli,

b2 (8e) że [Ty] mnie posłałeś.

ENCYKLOPEDIA RELIGIA PWN

chwała Boża, pojęcie teologiczne występujące w *Biblii*; hebrajskie słowo **kawod** [„waga”, „znaczenie”], odniesione do ludzi, wskazywało na ich pozycję w świecie, natomiast do Boga — podkreślało nie tylko jego centralne znaczenie, lecz również objawienie (Lb 16,19); w tym sensie chwała Boża ukazuje się w obłoku i słupie ognia (Wj 16,10; 24,16); w *Nowym Testamencie* pojęcie chwały zostało oddane przy pomocy gr. słowa **doksa**, które w języku potocznym znaczyło [„opinia”] bądź [„mniemanie”]; w gr. przekazie biblijnym, analogicznie jak **kawod**, zostało zastosowane do wyrażenia czyjegoś znaczenia (J 7,18), a przede wszystkim chwały Bożej (Łk 2,9); *Nowy Testament* rozszerzył pojęcie chwały Bożej również na osobę Chrystusa (J 1,14).

PSH–PiA-PST (P. Briks; VOCATIO)

Hebr. – kawod [כָּבוֹד] - rzeczownik

Ciężar; chwała; sława; cześć; szacunek; nagroda; дума; wspaniałość; bogactwo.

WSG-PNT (R. Popowski; VOCATIO)

Gr. – doksa [δόξα] - rzeczownik

1.a. Dosł. chwała, majestat, okazałość; jako własność Boga, Chrystusa oraz ludzi przez udział w Bogu

b. *Doksa* jako odbicie chwały cudzej (1Kor 11,7a - człowiek odbiciem chwały Boga; 1Kor 7,11b - żona odbiciem chwały mężczyzny; 2Kor 3,18b.c. – człowiek odbiciem chwały Chrystusa; Chrystus odbiciem chwały Boga).

2. O stanie, w jakim znajduje się zmartwychwstały Chrystus i Jego wierni wyznawcy: Łk 24,26;
J 17,5.22.24; Rz 8,18.21; i inn.

3. O rzucającym się w oczy splendorze, chwała, wspaniałość, przepych, blask:
Mt 4,8; 6,29; Łk 4,6; 12,27; i inn.

4. Chwała w znaczeniu sława, rozgłos; tu między innymi wyrażenia mówiące o oddawaniu chwały Bogu, o szerzeniu się chwały Boga, lecz także o chwale ludzi; Łk 2,14; 14,10; 17,18; 19,38; i inn.

WSG-PNT (R. Popowski; VOCATIO)

Gr. – doksadzo [δοξάζω]

DOKSADZO – uwielbiać, otaczać chwałą

1. Czynność Osób Boskich, często domyślnie, *otaczać chwałą, odziewać w majestat*.
 - a. Pass. bez wyraźnie podanego agensa
 - aa. O uwielbieniu Boga Ojca: J 13,31b.32a; 14,13;15,8.
 - bb. O uwielbieniu Chrystusa, Syna Bożego: J 7,39; 11,4; 12,16.23; 15,8.
 - cc. O przyznaniu chwały rzeczom: 2Kor 3,10a,b; 1P 1,8.
 - b. Czynność Boga Ojca
 - c. Czynność Chrystusa, Syna Bożego
 - d. Czynność Ducha
2. Czynność ludzi (w tym także domyślnie), *wielbić, wysławiać, szerzyć sławę, głosić chwałę*.
 - a. O głoszeniu chwały Boga (Ojca), imienia Boga: (...)
 - b. O wysławianiu Chrystusa: (...)
 - c. O wysławianiu ludzi: (...)
 - d. O wysławianiu siebie samego: (...)
 - e. O wysławianiu rzeczy: (...)

O uwielbieniu Boga Ojca

J 13,31b.32a

(31) A gdy wyszedł, rzekł Jezus: Teraz został **uwielbiony** Syn Człowieczy i Bóg został **uwielbiony** w nim. (32) Jeśli Bóg został **uwielbiony** w nim, to i Bóg **uwielbi** go w sobie i wnet go uwielbi.

14,13

(13) I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był **uwielbiony** w Synu.

15,8

(8) Przez to **uwielbiony** będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

O uwielbieniu Chrystusa, Syna Bożego

J 7,39

(37) A w ostatnim, wielkim dniu święta stanął Jezus i głośno zawołał: Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije. (38) Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej. (39) A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli; albowiem Duch Święty nie był jeszcze dany, gdyż Jezus nie był jeszcze **uwielbiony**.

11,4

(4) A usłyszawszy to Jezus, rzekł: Ta choroba nie jest na śmierć, lecz na chwałę Bożą, aby Syn Boży był przez nią **uwielbiony**.

12,16

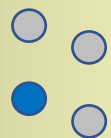
(14) A Jezus znalazłszy ośłę, wsiadł na nie, jak napisano: (15) Nie bój się, córko syjońska! Oto król twój przychodzi, siedząc na źrebięciu oślicy. (16) Tego początkowo nie zrozumieli uczniowie jego, lecz gdy Jezus został **uwielbiony**, wtedy przypomnieli sobie, że to było o nim napisane i że to uczynili dla niego.

12,23

(23) A Jezus odpowiedział im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został **uwielbiony** Syn Człowieczy.

SEKCJA A2

[13,21-17,26]

SEKWENCJA A1

[17,1-26]

FRAGMENT A

[17,1-8]

A a (1a) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; [**otocz chwałą**] swego [Syna],

b a1 (1b) aby Syn [**otoczył chwałą**] ciebie,

b1 (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny.

c (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] ciebie, jedynego prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa.

b1 a2 (4a) Ja cię [**otoczyłem chwałą**] na ziemi;

b2 (4b) dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał;

a1 (5) a teraz [**otocz chwałą** mnie Ty], Ojcze, u siebie **chwałą**, którą miałem[,] zanim świat powstał [, u ciebie].

B (6a) Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata;

A1 a1 (6b) twoimi byli i mnie ich dałeś,

b1 (6c) i [słowo twoje zachowali].

c1 (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi;

a2 (8a) albowiem słowa, które dałeś [mi, dałem im]

b2 (8b) i oni (je) przyjęli

c2 a1 (8b) i poznali [prawdziwie],

b1 (8c) że od ciebie wyszedłem,

a2 (8d) i uwierzyli,

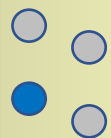
b2 (8e) że [Ty] mnie posłałeś.

Przekład	Jana 17,2
Interlinia	(2) jako dałeś mu władzę (nad)_wszelkim ciałem, aby wszystkiemu, co dałeś mu, dał im życie wieczne.
BP	(2) stosownie do władzy, jaką Mu dałeś nad każdym człowiekiem, aby dał życie wieczne każdemu, którego Mu dałeś.
NTPop.	(2) zgodnie z tym , że Mu dałeś władzę nad każdą istotą cielesną, aby wszystko, co Mu dałeś, przekazał im na życie wieczne.
BKUL	(2) stosownie do władzy, jaką Mu dałeś nad wszelkim ciałem, żeby wszystkiemu, co Mu dałeś, udzielił życia wiecznego.
BEIBD	(2) tak jak Mu powierzyłeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał życie wieczne tym wszystkim, których Mu dałeś.
KŻNT	(2) jak dałeś mu władzę nad całą ludzkością, aby mógł dać życie wieczne tym wszystkim, których mu dałeś.
[MKRob.]	(2) [jako, że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu], dał [im] żywot wieczny.
BT w.5	(2) i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś.
BW	(2) Jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał żywot wieczny tym wszystkim, których mu dałeś.
BWP	(2) I aby mocą władzy, jaką ma od Ciebie nad każdym człowiekiem, obdarzył życiem wiecznym wszystkich poddanych Jego pieczy.
BUBG	(2) Jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał życie wieczne tym wszystkim, których mu dałeś.
NTTor.	(2) Tak, jak dałeś mu władzę nad wszelkim ciałem, aby dał życie wieczne wszystkim tym, którym mu dałeś.
BEŚP	(2) Przekazałeś Mu władzę nad wszystkim, co żyje, aby On dał życie wieczne wszystkiemu, co Mu dałeś.

SEKCJA A2

[13,21-17,26]

SEKWENCJA A1

[17,1-26]

FRAGMENT A

[17,1-8]

A a (1a) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; [**otocz chwałą**] swego [Syna],

b a1 (1b) aby Syn [**otoczył chwałą**] ciebie,

b1 (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny.

c (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] ciebie, jedynego prawdziwego Boga i [(tego), którego wysłałeś,] Jezusa Chrystusa.

b1 a2 (4a) Ja cię [**otoczyłem chwałą**] na ziemi;

b2 (4b) dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał;

a1 (5) a teraz [**otocz chwałą** mnie Ty], Ojcze, u siebie **chwałą**, którą miałem[,] zanim świat powstał [, u ciebie].

B (6a) Objawiłem twoje [imię] ludziom, których dałeś [mi] ze świata;

A1 a1 (6b) twoimi byli i mnie ich dałeś,

b1 (6c) i [słowo twoje zachowali].

c1 (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi;

a2 (8a) albowiem słowa, które dałeś [mi, dałem im]

b2 (8b) i oni (je) przyjęli

c2 a1 (8b) i poznali [prawdziwie],

b1 (8c) że od ciebie wyszedłem,

a2 (8d) i uwierzyli,

b2 (8e) że [Ty] mnie posłałeś.

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Pomoc z Ew. Jana w poszukiwaniu chwały i ...

D1 a1 (14a) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas,

b1 (14b) i ujrzeliśmy **chwałę** jego,

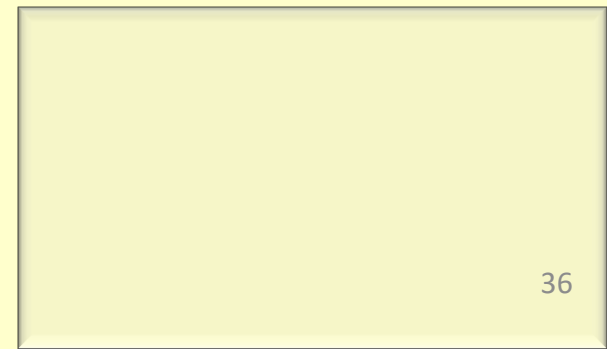
a2 (14c) **chwałę**, [jako jednorodzonego] od Ojca,

b2 (14d) **pełne łaski i prawdy***.

* To wydaje się być nawiązaniem do Wyj 34,6: „bogaty w łaskę (hesed) i wierność (emet)” (BW).

- (1) A trzeciego dnia było wesele w Kanie Galilejskiej i była tam matka Jezusa.
- (2) Zaproszono też Jezusa wraz z jego uczniami na to wesele.
- (3) A gdy zabrakło wina, rzekła matka Jezusa do niego: Wina nie mają.
- (4) I rzekł do niej Jezus: Czego chcesz ode mnie, niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja.
- (5) Rzekła matka jego do sług: Co wam powie, czyńcie!
- (6) A było tam sześć stągwi kamiennych, ustawionych według żydowskiego zwyczaju oczyszczenia, mieszczących w sobie po dwa lub trzy wiadra.
- (7) Rzecze im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą! I napełnili je aż po brzegi.
- (8) Potem rzekł do nich: Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela! A oni zanieśli.
- (9) A gdy gospodarz wesela skosztował wody, która się stała winem, (a nie wiedział, skąd jest, lecz słudzy, którzy zaczerpnęli wody, wiedzieli), przywołał oblubieńca
- (10) i rzekł do niego: Każdy człowiek podaje najpierw dobre wino, a gdy sobie podpiją, wtedy gorsze; a tyś dobre wino zachował aż do tej chwili.
- (11) Takiego pierwszego cudu dokonał Jezus w Kanie Galilejskiej; i objawił **chwałę** swoją, i uwierzyli weń uczniowie jego.
- (12) Potem udał się do Kafarnaum wraz z matką swoją i braćmi, i uczniami swoimi, i tam pozostali kilka dni.

A2 a a1 (41) [Chwały od ludzi] nie przyjmuję,

b1 (42) ale poznałem was, że [miłości Boga] nie macie w sobie.

b a1 (43a) Ja przyszedłem

b1 (43b) w imieniu Ojca mego,

c1 (43c) a [nie przyjmujecie] mnie;

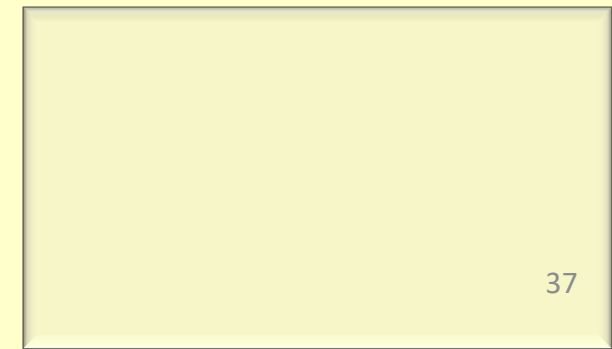
a2 (43d) jeśli kto inny przyjdzie

b2 (43e) we własnym imieniu,

c2 (43f) tego przyjmiecie.

a1 a2 (44a) Jakże możecie wy [uwierzyć], którzy [chwale] nawzajem od siebie przyjmujecie,

b2 (44b) a chwały [od jedynego Boga nie szukacie]?

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Wyjścia 33,1-34,10

**W poszukiwaniu chwały
i imienia...**

[Wyj 33] (1) Potem zaś rzekł Pan do Mojżesza: Idź, i wyrusz stąd ty i lud, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej, do ziemi, którą obiecałem pod przysięgą Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, mówiąc: Dam ją twojemu potomstwu. (2) I wyślę przed tobą anioła, i wypędzę Kananejczyka, Amorytę, Chittytę, Peryzytę, Chiwwitę i Jebusytę. (3) I zaprowadzę cię do ziemi opływającej w mleko i miód, ale sam nie pójdę z tobą, by cię nie wytępić po drodze, ponieważ jesteś ludem o twardym karku. (4) A lud, słysząc te twarde słowa, przywdział żałobę i nie włożył ozdób swych na siebie. (5) Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Izraelitom: Jesteście ludem o twardym karku, i jeśli bym choć przez chwilę szedł pośród ciebie, zgładziłbym cię. Odrzuć przeto ozdoby twe, a Ja zobaczę, co mam począć z tobą. (6) Izraelici pozbyli się ozdób od [czasu] góry Horeb. (7) Mojżesz zaś wziął namiot i rozbił go za obozem, i nazwał go Namiotem Spotkania. A ktokolwiek chciał się zwrócić do Pana, szedł do Namiotu Spotkania, który był poza obozem. (8) Ile zaś razy Mojżesz szedł do namiotu, cały lud stawał u wejścia do swych namiotów i patrzył na Mojżesza, aż wszedł do namiotu. (9) Ile zaś razy Mojżesz wszedł do namiotu, zstępował słup obłoku i stawał u wejścia do namiotu, i wtedy [Pan] rozmawiał z Mojżeszem. (10) Cały lud widział, że słup obłoku stawał u wejścia do namiotu. Cały lud stawał i każdy oddawał pokłon u wejścia do swego namiotu. (11) A Pan rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz, jak się rozmawia z przyjacielem. Potem wracał Mojżesz do obozu, sługa zaś jego, Jozue, syn Nuna, młodzieniec, nie oddalał się z wnętrza namiotu. (12) Mojżesz rzekł znów do Pana: Oto kazałeś mi wyprowadzić ten lud, a nie pouczyłeś mnie, kogo pošlesz ze mną, a jednak powiedziałaś do mnie: Znam cię po imieniu i jestem ci łaskaw. (13) Jeśli darzysz mnie życzliwością, daj mi poznać Twoje zamiary, abym poznał, żeś mi łaskaw. Zważ także, iż ten naród jest Twoim ludem. (14) [Pan] powiedział: Jeśli Ja osobiście pójdę, czy to cię zadowoli? (15) Mojżesz rzekł wtedy: Jeśli nie pójdziesz sam, to raczej zakaż nam wyruszać stąd. (16) Po czym poznam, ja i lud mój, że darzysz nas łaskawością, jeśli nie po tym, że pójdziesz z nami, gdyż przez to będziemy wyróżnieni ja i Twój lud spośród wszystkich narodów, które są na ziemi? (17) Pan odpowiedział Mojżeszowi: Uczynię to, o co prosisz, ponieważ jestem ci łaskaw, a znam cię po imieniu. (18) I rzekł [Mojżesz]: Spraw, abym ujrzał Twoją **chwałę {KABOD}**. (19) Pan odpowiedział: Ja ~~ukazę ci mój majestat~~ **[[Interlinia: Ja przeprowadzę CAŁĄ DOBROĆ Moją przed tobą]]** i **ogłoszę przed tobą imię Jahwe**, ~~bo Ja wyświadczam łaskę, komu chcę, i miłosierdzie, komu Mi się podoba~~ **[[BW: i zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, i zlituję się, nad kim się zlituję.]]** (20) I znowu rzekł: Nie będziesz mógł oglądać mojego oblicza, gdyż żaden człowiek nie może oglądać mojego oblicza i pozostać przy życiu. (21) I rzekł jeszcze Pan: Oto miejsce przy Mnie, stań obok skały. (22) Gdy przechodzić będzie **moja chwała {KABOD}**, postawię cię w rozpadlinie skały i położę dłoń moją na tobie, aż przejdę. (23) A gdy cofnę dłoń, ujrzysz Mnie z tyłu, lecz oblicza mojego nie ukazę tobie.

[Wyj 34] (1) Pan rzekł do Mojżesza: Wyciosaj sobie dwie tablice z kamienia, jak pierwsze, a na tych tablicach wypiszę znów słowa, jakie były na pierwszych tablicach, które potłukłeś. (2) Bądź gotów jutro rano wstąpić zaraz na górę Synaj. I zaczekasz na Mnie na szczycie góry. (3) Nikt nie może wstąpić z tobą i nikt nie może się pokazać na górze. Również drobne i większe bydło nie może wypasać się na zboczach góry. (4) Mojżesz wyciosał dwie tablice kamienne jak pierwsze, a wstawszy rano, wstąpił na górę, jak mu nakazał Pan, i wziął do rąk tablice kamienne. (5) A Pan zstąpił w obłoku, i [Mojżesz] zatrzymał się koło Niego, i wypowiedział imię Jahwe. (6) **Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i łagodny, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, (7) zachowujący swą łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczący niegodziwość, niewierność, grzech, lecz nie pozostawiający go bez ukarania, ale zsyłający kary za niegodziwość ojców na synów i wnuków aż do trzeciego i czwartego pokolenia.** (8) Natychmiast Mojżesz skłonił się aż do ziemi i oddał pokłon, (9) mówiąc: Jeśli darzysz mnie życzliwością, Panie, [to proszę], niech pójdzie Pan pośród nas. Jest to wprawdzie lud o twardym karku, ale przebaczysz nasze winy i nasze grzechy, a uczynisz nas swoim dziedzictwem. (10) Pan odpowiedział: Oto Ja zawieram przymierze wobec całego ludu twego i uczynię cuda, jakich nie było na całej ziemi i u żadnych narodów; i ujrzy cały lud, wśród którego przebywasz, że dzieła Pana, które Ja uczynię z tobą, budzą trwogę.

(BT+Kor.)

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Psalm 103

W poszukiwaniu imienia i świętości...

(1) Dawidowy.

Błogosław, duszo moja, Pana,
i całe moje wnętrze - **święte imię Jego!**

(2) Błogosław, duszo moja, Pana,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!

(3) On odpuszcza wszystkie twoje winy,
On leczy wszystkie twe niemoce,

(4) On życie twoje wybawia od zguby,
On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem,

(5) On twoje dni nasycza dobrami:
odnawia się młodość twoja jak orła.

(6) Pan czyni dzieła sprawiedliwe,
bierze w opiekę wszystkich uciśnionych.

(7) Drogi swoje objawił Mojżeszowi,
dzieła swoje synom Izraela.

(8) Miłosierny jest Pan i łaskawy,
nieskory do gniewu i bardzo łagodny.

(9) Nie wie dzie sporu do końca
i nie płonie gniewem na wieki.

(10) Nie postępuje z nami według naszych grzechów
ani według win naszych nam nie odpłaca.

(11) Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią,
tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją.

(12) Jak jest odległy wschód od zachodu,
tak daleko odsuwa od nas nasze występki.

(13) Jak się lituje ojciec nad synami,
tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją.

(14) Wie On, z czego jesteśmy utworzeni,
pamięta, że jesteśmy prochem.

(15) Dni człowieka są jak trawa; kwitnie jak kwiat
na polu:

(16) ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma,
i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje.

(17) A łaskawość Pańska na wieki wobec Jego
czcicieli,

a Jego sprawiedliwość nad synami synów,
(18) nad tymi, którzy strzegą Jego przymierza i

pamiętają,
by pełnić Jego przykazania.

(19) Pan w niebie tron swój ustawił,
a swoim panowaniem obejmuje wszechświat.

(20) Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie,
pełni mocy bohaterowie, wykonujący Jego rozkazy,

<by słuchać głosu Jego słowa>.

(21) Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy,
słudzy Jego, pełniący Jego wolę!

(22) Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła,
na każdym miejscu Jego panowania:

błogosław, duszo moja, Pana!

Ps 103,1

Interlinia:

imię świętości_Jego

Aszkenazy:

imię świętości Jego

Większość: święte imię Jego

1.	GDAŃSKA (1881)	Kłaniajcie się Panu w ozdobie świętobliwości ; niech się lęka oblicza jego wszystka ziemia.
2.	GDAŃSKA (2017)	Oddajcie PANU pokłon w ozdobie świętości , niech cała ziemia drży przed nim.
3.	GÖTZE (1937)	Módlcie się do Pana w świętej ozdobie ; zadrżycie przed Nim, cała ziemi!
4.	CYLKOW	Ukorzcie się przed Bogiem w nastroju uroczystym; zadrżj przed Nim cała ziemi.
5.	ASZKENAZY	Ukorzcie się Jehowie w pięknie świętości , drżj przed Nim ziemi wszystka!
6.	STAFF (1937)	Pokłońcie się Panu w świętych szatach , niech drży przed nim wszystka ziemia.
7.	BT w.5.	oddajcie pokłon odziani w święte szaty ! Zadrżj, cała ziemi, przed Jego obliczem!
8.	BW	Oddajcie Panu pokłon w świętej szacie ! Drżj przed nim, cała ziemi!
9.	BWP	Odziani w święte szaty padajcie przed Panem, drżycie przed Nim, wszystkie krainy ziemi!
10.	EIB. LIT	Pokłońcie się PANU w odświętnych szatach ! Zadrżj przed Nim, cała ziemi!
11.	Interlinia	Kłękniycie przed JHWH w ozdobie świętości drżycie_(drżj) przed_obliczem_Jego cała_ziemi.

Większość zawartości tabeli przywołana z wyszukiwarki na stronie www.bibliepolskie.pl

(1) Dawidowy.
Błogosław, duszo moja, Pana,
i całe moje wnętrze – **[imię świętości Jego!]**
(2) Błogosław, duszo moja, Pana,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!
(3) On odpuszcza wszystkie twoje winy,
On leczy wszystkie twe niemoce,
(4) On życie twoje wybawia od zguby,
On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem,
(5) On twoje dni nasycza dobrami:
odnawia się młodość twoja jak orła.
(6) Pan czyni dzieła sprawiedliwe,
bierze w opiekę wszystkich uciśnionych.
(7) Drogi swoje objawił Mojżeszowi,
dzieła swoje synom Izraela.
(8) Miłosierny jest Pan i łaskawy,
nieskory do gniewu i bardzo łagodny.
(9) Nie wie dzie sporu do końca
i nie płonie gniewem na wieki.
(10) Nie postępuje z nami według naszych grzechów
ani według win naszych nam nie odpłaca.
(11) Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią,
tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją.
(12) Jak jest odległy wschód od zachodu,
tak daleko odsuwa od nas nasze występki.

(13) Jak się lituje ojciec nad synami,
tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją.
(14) Wie On, z czego jesteśmy utworzeni,
pamięta, że jesteśmy prochem.
(15) Dni człowieka są jak trawa; kwitnie jak kwiat
na polu:
(16) ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma,
i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje.
(17) A łaskawość Pańska na wieki wobec Jego
czcicieli,
a Jego sprawiedliwość nad synami synów,
(18) nad tymi, którzy strzegą Jego przymierza i
pamiętają,
by pełnić Jego przykazania.
(19) Pan w niebie tron swój ustawił,
a swoim panowaniem obejmuje wszechświat.
(20) Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie,
pełni mocy bohaterowie, wykonujący Jego rozkazy,
<by słuchać głosu Jego słowa>.
(21) Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy,
słudzy Jego, pełniący Jego wolę!
(22) Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła,
na każdym miejscu Jego panowania:
błogosław, duszo moja, Pana!

Ps 103,1

Interlinia:

imię świętości_Jego

Aszkenazy:

imię świętości Jego

Większość: święte imię Jego

Wyj 34

(5) A Pan zstąpił w obłoku, i [Mojżesz] zatrzymał się koło Niego, i wypowiedział imię Jahwe.

(6) Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i łagodny, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, (7) zachowujący swą łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczący niegodziwość, niewierność, grzech, lecz nie pozostawiający go bez ukarania, ale zsyłający kary za niegodziwość ojców na synów i wnuków aż do trzeciego i czwartego pokolenia.

[17,1-8] FRAGMENT A

(1) To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: **Ojcie!** Nadeszła godzina; **[otocz chwałą]** swego [Syna], aby Syn **[otoczył chwałą]** ciebie, (2) [jako że] dałeś [mu] władzę nad wszelkim ciałem, aby [wszystkim, których dałeś mu,] dał [im] żywot wieczny. (3) To [zaś] jest [wieczne życie], aby [poznawali] **ciebie, jedynego prawdziwego Boga** i [(tego), którego wysłałeś,] **Jezusa Chrystusa**. (4) Ja cię **[otoczyłem chwałą]** na ziemi; dzieła [dokonawszy], które [dałeś] mi, abym wykonał; (5) a teraz **[otocz chwałą]** mnie Ty, **Ojcie,** u siebie **chwałą,** którą miałem zanim **świat** powstał [, u ciebie]. (6) Objawiłem **twoje [imię]** ludziom, których dałeś [mi] ze **świata;** twoimi byli i mnie ich dałeś, i [słowo twoje zachowali]. (7) Teraz poznali, że wszystko, co dałeś [mi], od ciebie pochodzi; (8) albowiem słowa, które dałeś [mi], [dałem im] i oni [je] przyjęli i poznali [prawdziwie], że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że [Ty] mnie posłałeś.

[17,9-17] FRAGMENT B

(9) Ja [o nich] proszę, nie [o **świat**] proszę, lecz [o tych], których dałeś [mi], ponieważ [twoi] są; (10) i [moje] wszystko twoje [jest], a twoje (jest) moje i **[otoczony chwałą]** jestem w nich. (11) I już nie jestem na **świecie,** lecz oni [w **świecie**] są, a Ja do ciebie idę. **Ojcie święty,** zachowaj [ich] **w imieniu twoim,** [które] dałeś [mi], aby byli **jedno, jak my.** (12) Dopóki byłem z nimi na **świecie,** [ja] zachowywałem [ich] **w imieniu twoim** tych, których dałeś [mi], i [ustrzegłem], i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by [Pismo] się wypełniło. (13) Teraz [zaś] do ciebie idę i [to] mówię na **świecie,** aby mieli [radość moją przepełniającą] w sobie. (14) Ja dałem im słowo twoje, a **świat** znienawidził [ich], ponieważ nie są ze **świata,** jak Ja nie jestem ze **świata.** (15) Nie proszę, abyś wziął [ich] ze **świata,** lecz abyś zachował [ich] od złego. (16) Ze **świata** [nie są], jak i Ja nie jestem ze **świata.** (17) Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje prawdą [jest].

[17,18-19] FRAGMENT C

(18) Jak mnie posłałeś na **świat,** (tak) i ja posłałem ich na **świat;** (19) i [dla] nich [Ja] poświęcam siebie samego, aby byli [i oni] poświęceni w prawdzie.

[17,20-23] FRAGMENT B1

(20) Nie [o tych zaś] proszę [tylko], ale i [o wierzących dzięki słowu ich we mnie]. (21) Aby wszyscy **jedno** [byli], **jak Ty, Ojcie,** **we mnie, a Ja w tobie,** aby i **oni w nas jedno** byli, aby **świat** uwierzył, że Ty mnie posłałeś. (22) A Ja **chwałę,** którą dałeś [mi, dałem im,] aby byli **jedno, jak my jedno** jesteśmy. (23) **Ja w nich, a Ty we mnie,** aby byli [wydoskonalani ku **jedności**], żeby **świat** poznał, że Ty mnie posłałeś i że umiłowałeś [ich], jak i mnie umiłowałeś.

[17,24-26] FRAGMENT A1

(24) **Ojcie!** ci, których dałeś [mi, chcę, aby gdzie jestem ja, i oni byli ze mną], aby oglądali chwałę moją, którą dałeś [mi], gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem **świata.** (25) **Ojcie sprawiedliwy!** I **świat** cię nie poznał, Ja [zaś] cię poznałem a ci poznali, że Ty mnie posłałeś; (26) i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą umiłowałeś [mnie], w nich była, i **Ja w nich.**

Jakieś pytania?

I to już koniec na dzisiaj.

Dziękuję za uwagę.